

BÓKASÍÐAN

bókur, bókur, bókur...

Ritstjórn: Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

Ein føroyskur Marlowe fer í grind

Meðan høvundurin við einum skálka-brosi stuttleikar sær við krimisjanguruni og hennara klisjéum, er søgan í *Krossmessa* líka við at fløkja seg sum eitt haft um beinini á høvuðspersóninum. Men slíkt fáa rættir amatørdektivar, sum Hannis Martinsson, eisini smoygt sær undan

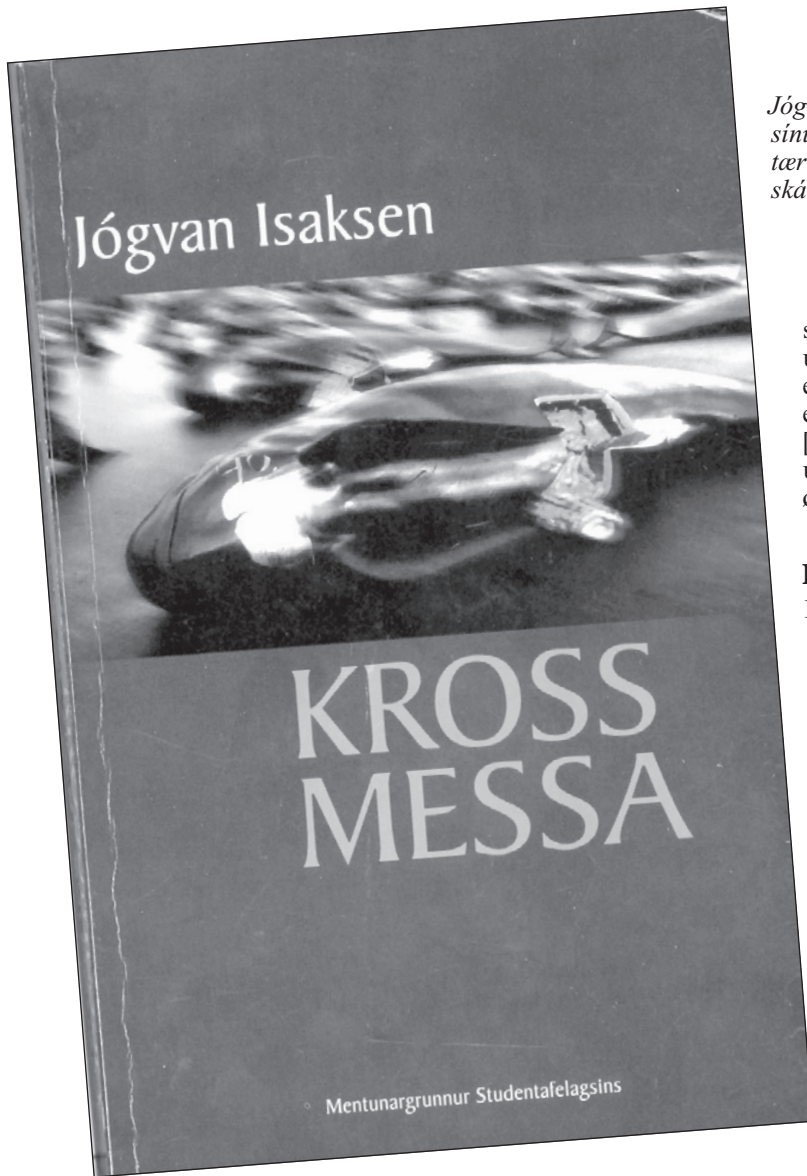
UMMÆLI

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo

– Fígar greiðir! Umsíðir fingur vit eitt sindur av testosteron inn í føroyskan nútíðarskaldskap, tók ein vinmaður til, tá hann hevði lisið nýggjastu krimibókina hjá Jógvan Isaksen, *Krossmessa*. Má viðganga, at eg eisini í lötum kendi tað svalandi at koma inn í einföldu mannfólkkaverðina í *Krossmessu*, har “frumkenslan hjá veiðumanninum” kemur upp í sjálvt ein asfaltföroying sum Hannis Martinsson, tá hann fer í grind. Hinvegin, sjálvsrættivisi smæðist nú ikki burtur í bókini. Heldur verður tað í lötum ein so ráðandi drívmeigi, at tú fert at ivast í, um bókin er eitt propagandarit fyri rættinum hjá föroyingum at drepa grind ella ein krimisøga.

Pískaður stemningur

Hvussu er og ikki, fær høvundurin sera hegnisliga flættað hesar báðar tættirnar saman í byrjanini á bókini, tá tvey ung umhvørvisfólk verða funnin myrd millum

tveir hvalir á oljukaiini í Havn. Dagin eftir kemur ein bretskur umhvørvismaður á gátt hjá blaðmanninum og amatørdektivinum Hannis Martinsson, sum heldur trekur sigur ja til at kanna málið nærri. Ferð kemur á søguna og hendingarnar, og áðrenn Hannis veit av, er hann fløktur inn í eitt mál, har inntil fleiri altjóða umhvørvisfelagsskapir hava rottað seg saman í eini samansvørjing móti føroyskum grindadrápi. Hugskotið er fint, so leingi tað verður brúkt til at skapa eina dramatiska byrjan og tryggja, at høvuðspersónurin fær eitt nógv víttgreinandi

mál at njósnast í til at halda spenninginum uppi.

Trupuleikin uppstendur, tá sama mál skal brúkast í eini samfelagslýsing, sum krampakent tvíheldur um eitt blint føroyskt stikni til allar heimsins umhvørvisfelagsskapir, sum neyvan hefur hald í veruleikanum. Í øllum fótum ikki tí veruleikanum, sum søgan lætst vera partur av – nevnliga nútíðini. Og okkurt kundi bent á, at høvundurin sjálvur er farin at ivast í treytini fyri hesum partinum av síni søgu. Hví skuldi hann annars mett tað vera neyðugt at píska ein stemning upp og látursgera umhvørvisfelagsskapir við

Jógvan Isaksen hevur kekk á sínum krimiklisjéum og brúkar tær við einum væl valdum skálkasmáli í »Krossmessa«

sitatum sum, “Tað var frægari, um föroyingar ótu hvønnannan, enn at teir eta hval” ella “Tað er skyldan hjá okkara slag [umhvørvisfólki] móttvegis umhvørvinum at drepa 90% av øllum livandi menniskjum”.

Hent snildi

Fyri at fáa kabalina at ganga upp, má høvundurin hartil flyta ógvusligar 80ara hendingar kring Sea Shepherd og Greenpeace inn í globaliseraðu 90ini, har tær í besta föri gera landgongd og mugu hava kunstigan andadrátt restina av søguni.

Gamaní eigur tað at vera loyvt eini krimisøgu at tvinna realismu og fiktið saman, sum henni lystir, uttan at smásárir ummælara fáa ilt fyri hjarta. Men sum drívmeigi darvar blandið í hesum föri søguni heldur enn tað øvuta, tí realistisku brotini hava brá av dokumentarismu.

Nógv bendir eisini á, at *Krossmessa* er skrivað til ein útlendskan lesaraskara, og fyri henda má tað síggja út sum, at föroyingar hildu upp at hugsa ella varnast umheimin einferð síðst í 80unum.

Tá tað er sagt, skulu vit ikki gloyma, at ein royndur krimihøvundur sum Jógvan Isaksen sjálvandi veit hvat hann ger, og tíðarskúgvingin vísir seg skjótt at vera eitt hent snildi í sera vælleydnaðu og undirhaldandi lýsingini av høvuðspersóninum Hannis Martinsson.

Hannis er júst fluttur heimaftur til Føroya eftir at hava búð seinastu 10 árin í útlandum. Sum ein annar føroyskur Philip Marlowe, tyktist hann liva í eini aðrari verð, har hann smá-

filosofandi situr og smyr sína Remington byrsu við einum stívum whiskey afturvið, sum var tað ein gerandislig sjálfvylgja. Frástøðan til føroyska nútíðarsamfelagið ger eisini Hannis til ein áhugaverdan eygleiðara og viðmerkjara, sum tá hann nostalgiskt harmast broytta føroyska klubbmentalitetin ella illneitast inn á landskassafíggaðu sangferðirnar hjá hvørjum bygðakóri.

Krimiklisjé við skálkasmáli

Tað er týðiligt, at høvundurin kennir sínar krimiklisjéir og dugir at brúka tær – við ein væl valdum skálkasmáli. Her eru teir eitt sindur tápuligu og dovnu politistarnir, sum eru um at sálást av gløgga amatørdektivunum, ein ørgrynna av klassiskum “cliff hangars” og sjálvandi fær málið allatíðina onkra óvænnda vend. Og alt fær tað lesararan at smílast afturkennandi og skunda sær at blaða enn eina síðu. Tað er í lötum, sum hesum, har lesarin fær frið at njóta spælið við krimisjangruna uttan ov nógv uppiblanding av einum føroyskum “veruleika”, at *Krossmessa* eftir mínum tykki eydnast best.

Móti endanum á bókini verður lagt upp til enn eitt mál fyri Hannis, tá hann varnast, at okkurt illgrunasamt fer fram kring oljuboringarloyvi í Føroyum. Lat okkum vóna, at høvundurin skundar sær við framhaldinum, meðan evnið er passaliga ævintýrkent til at hann kann bólta sær í tí, sum honum lystir. Ímeðan áttu móguligir føroyskir filmsleikstjórar at kanna handritið til *Krossmessa* nærri fyri sínar framúr góðu visuella effektir.

Stórar, tjúkkar, tunnar, smáar, langar...

Á Føroyaprent eru allar bókur vælkomnar
Vit hava drúgvastu royndirnar innan bókaprent

FØROYAPRENT

Hoyvíksvegur 59 | 110 Tórshavn | Tel. 314 555 | www.foroyaprent.fo